

Koti-Kajani 6.4.2013

Parempaa palvelua pa ruskii

Hoito- ja sosiaalipalvelualan työntekijät opiskelivat yksitoista viikkoa hoitoalan venäjää

■"Vuosia sitten olin mukana synnytyksessä, jossa synnyttäjä oli venäläinen nainen. Tsemppasin häntä ainoastaan yhdellä venäjän kielen sanalla - harasoo!"

"Seuraavana päivänä minulle tuotiinkin siten kukkia ja suklaata."

Näin kertoo Kainuun keskussairaalassa työskentelevä Anna-Kaisa Korpinen, joka yhdessä seitsenän muun nais-henkilön kanssa on opiskellut hoitoalan venäjää yhdentoista viikon ajan.

"Kysen esimerkiksi kerrtoo oikeastaan sen, miten vähälä keltadolla voi pärjätä, jos on oikea asenne", opettajana kursilla toiminut, Kajaanin ammattikorkeakoulun lehtori Seija Heikkinen sanoo.

"Ylelä nykyäänkin tuntuu, että päällä on jokin kipsi, kun pitäisi ruveta puhumaan."

Hoitovenäjän kurssi pidettiin Kajaanin ammattikorkeakoululla. Koulutuksen järjesti Kajaanin ammattikorkeakoulun ja Oulun yliopiston yhteinen, aikuus- ja täydennyskoulutuspalveluja tuottava Aikopa. Kurssipäiviä oli kerran viikossa torstaisin, kolme tuntia kerrallaan.

Kurssi oli suunnattu erityisesti sosiaali-, terveys- ja liikunta-alan tehtävissä toimiville henkilöille, opiskelijoille ja muillekin, jotka halusivat kehittää venäjän kielen taitoaan.

Kurssilaisilta edellytettiin jo jonkin verran venäjän kielen tunteenusta. Muun muassa kyllilliset aakkoiset ja ääntämissen perusteet piti osata ennakoon.

Kurssille osallistui useampia henkilöitä Kainuun keskussairaalasta; teho-osastolta, lasten-

■ Eeva-Liisa Keränen (vas.), Anna-Kaisa Korpinen, Anna-Majja Huusko, Mervi Lesonen, Sirpa Tuoriniemi ja Arja Pietikäinen-Vesala opiskelivat yhdentoista viikon ajan hoitoalan venäjää.

osastolta sekä aikuisten kurgan ja sisätautien osastoilta. Muut kurssilaiset olivat Lehtikankaan apteekista, Kajaanin perhekeskuksesta ja Paltamon työvoimatalolta. Yksi oli mukana muuten vain kohentamassa venäjän kielen taitoaan.

Useimmilla kurssilaisilla taustallaan oli vuosisymmentä sitten lukiossa opiskellut venäjän opinnot. Osa oli opiskellut venäjää kansalaisopistossa.

"Vaikaa. Sopivasti vaikeaa. Kannustavan vaikeaa", oli kurssilaisten yleinen mielipide venäjän kielen opiskelusta.

"Alkomaan venäjän kielen opiskelu painottui hyvin pit-

källe kieliooppiin ja kääntämissen, enemmän kuin puhumiseen. Ylelä nykyäänkin tuntuu, että päällä on jokin kipsi, kun pitäisi ruveta puhumaan", Mervi Lesonen tuumasi.

Opiskelu hoitovenäjän kurssilla painottui erityisesti hoito-, opastus- ja vastaanotto-lanteissa tarvittavan venäjän kielen opetteluun ja keskusteluun. Apunaan kurssilaisilla oli muun muassa varta vasten tähän tarkoitukseen kirjoitettu kirja, "Kuinka voitte?"

"Kirjaa on hankittu Kainuun keskussairaalaan eri osastoille ja itselläni on myös

oma kirja", Anna-Kaisa Korpinen kertoi.

Kirjasta löytyy valmiita keskustelutunteita sekä suomeksi että venäjäksi. Tarpeen vaatiessa asiakasta voi palvelu kirjan avulla vaikea vain somella osoittamalla.

"Meillä Lehtikankaan apteekista löytyy myös tämä kirja", Sirpa Tuoriniemi sanoi.

Käytillä kurssilaisilla motiivina kurssille tuloon oli venäjän kielen taidon kohentaminen, mutta myös asiakaspalvelun parantaminen omassa työssään.

"Asiakaina on nykyään paljon venäläisiä."

Vinneisenä kurssipäivänään kurssilaiset suorittivat myös suullisen kokeen, joka toteutettiin kuvitteellisista asiakaspalvelutilanteista vastaavalla keskustelulla paritöskentelynä.

"Sen verran intojukenä me olemme tästä kurssista, että jatkokurssakin ollaan jo halunnassa", Anna-Kaisa Korpinen sanoi.

Aikopan kurssisuunnittelijan **Tuula Rajanderin** mukaan uuden kurssin järjestäminen on hyvinkin mahdollista, mikäli osallistujia ilmoittautuu riittävästi.

Mina Tikkanen